

§ 5.

Гей великій Бѣгъ сздѣлъ є міръ, и всѣте сздѣржимы въ него вѣщы (а.) и сздѣлъ го є иъз нищо (б.) не ѿ нѣжда, но ѿ єдногѣо своє щеніє (г.) дабы го сзтворилъ причѣтникъ на своѣта блѣгость (д.) .

(а) Черезъ міръ разумѣваемы всѣте твѣры во ѡбще, и совокупеніє то помеждѣ иъмъ, въ коєто и нѣи сѣ ѡбѣмамы. Всѣте твѣры ѡбыкновенно сѣ раздѣлѣвѣтъ на вѣдимы, и на невѣдимы. Вѣдимы те сѣ, коѣто подлѣжѣтъ на нѣшы те чѣства: на примѣръ, Солнце то, звѣзды те, земѣ та, въздухъ атъ, и проч: И невѣдимы те сѣ, коѣто токмо сѣ єдинъ разумъ сѣ постигѣтъ: на примѣръ, дѣша та нѣша, и Ангели те, коѣто и за товѣ наричѣтсѣ бесплѣтны дѣхове. За бытіє то на дѣхове те и разумъ атъ нѣшъ доволно постига: св: Писаніє єщє по сзвршенноу оѣвѣрѣва нѣсѣ въ товѣ, “ Тѣмъ сздана быша всѣческаѣ, иже на небесѣ, и иже на землѣ, вѣдимаѣ, и невѣдимаѣ. ,, (кз Колос: а. 1б). Тѣка трѣбѣ да заблѣжимъ: Пѣрво зацо Бѣгъ, като сздѣлъ твѣры те, свѣзѣлъ ги сѣ єдинъ тѣрдъ възелъ, дабы си єднѣ на дрѣга сдѣжили, и дабы всѣте во ѡбще сохранѣли цѣлѣсть та на всѣчкѣатъ міръ, въ когѣ то наипѣче єїѣ Бѣжѣ та Премѣдрѣсть. Втѣроу ни єднѣ вѣщѣ самѣ ѿ сеѣе си не є слѣ, илѣ оѣпотребеніє то и ѿ самѣсеѣе си дабы былѣ скѣерно. Понѣже дѣма св. Писаніє: “ И вѣдѣ Бѣгъ всѣ, єлика сотвори: и сѣ добрѣ сѣлѣ. ,, (Быт: а. 31.) Подѣ-